

faruk duman CÜCE PRENS

resimleyen: sedat girgin

Masal

DESTANLAR VE MASALLAR

2.
BASIM

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

faruk duman
CÜCE PRENS

resimleyen: sedat girgin

yağın koordinatörü: ipek gür
kapak ve iç tasarım: gözde bitir s.
tasarım uygulama ve dizgi: rasemin çatal
düzelti: leyla nebioğlu
kapak baskı: azra matbaası
iç baskı ve cilt: özal matbaası

1. BASIM: 2011

2. BASIM: 1000 adet, Haziran 2011

ISBN 978-975-07-1292-0

© can sanat yayınları ltd. şti., 2011

tüm hakları saklıdır. tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

can sanat yayınları yapım, dağıtım, ticaret ve sanayi ltd. şti.
hayriye caddesi no. 2, 34430 galatasaray, istanbul
telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 faks: 252 72 33
www.cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Bu kitabın sahibi:

faruk duman

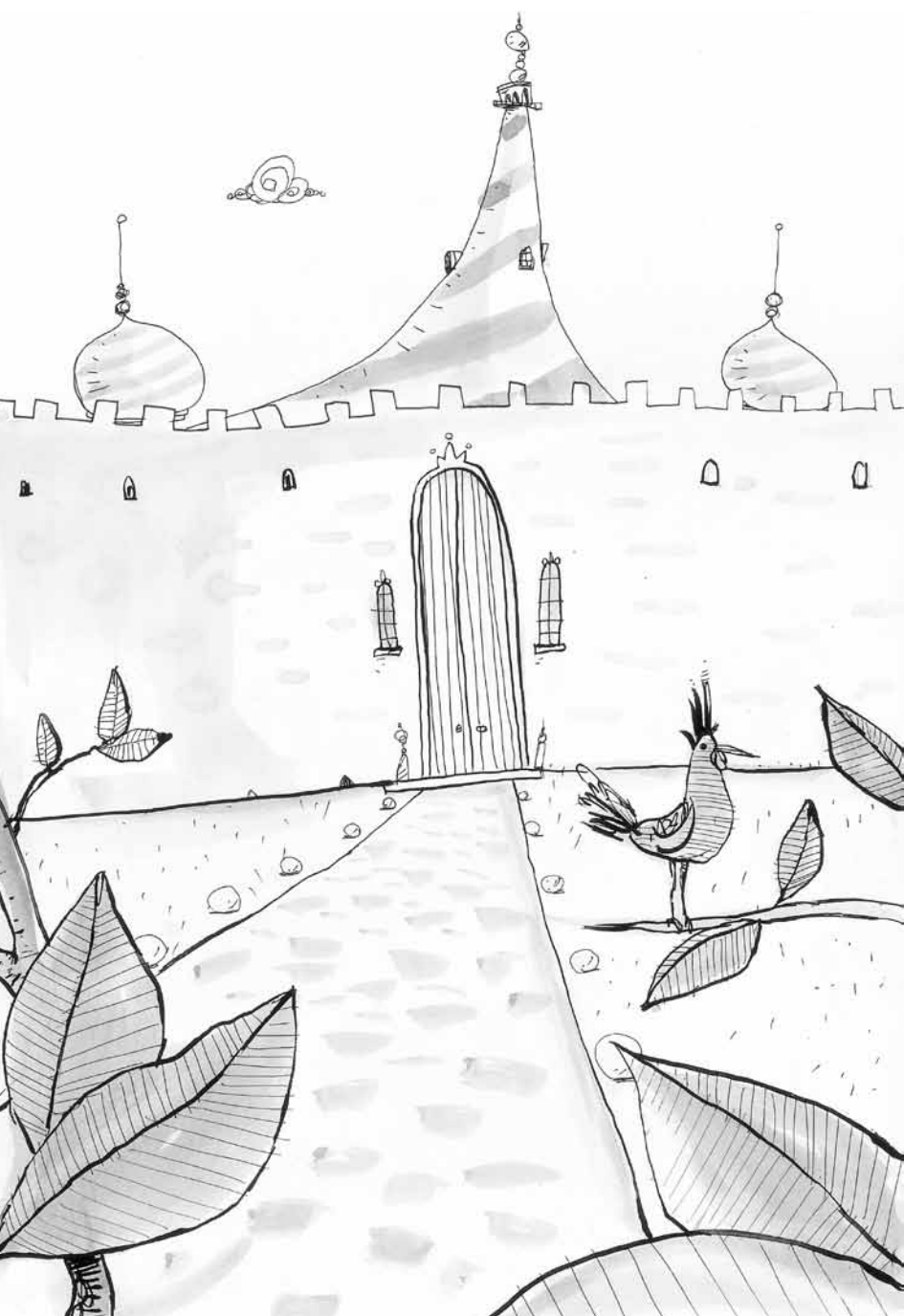
1974 yılında Ardahan'da doğdum. Babam Kars'ta Devlet Demiryolları'nda memurdu. Karla pamuğu birbirine benzettiğim için eve hiç girmez, hep karda oynardım. Bir kere de çatıdan pamuğa atladım. Denemeyin, kötü oluyor. Oradan Ankara'ya taşındık. Ağaçevimi orada yaptım ve bu ağacın tepesinde çok kitap okudum. Pek çok köpek, kertenkele, kedi ve hindi tanıdım. Bu yazdıklarımı onlara adıyorum.

CÜCE PRENS

içindekiler

- cüce prens tam olarak nerede doğdu?, 7
cüce prens'in ilk günleri, 9
cüce prens'in ilk serüveni, 13
cüce prens diplomatlarla tanışıyor, 21
cüce prens sarayın dışına çıkıyor, 27
biri cüce prens'i görüyor, 31
cüce prens reniden rola koşuluyor, 33
cüce prens ziyafet sofrasına konuk oluyor, 35
cüce prens baba evine dönüyor, 40
herkes cüce prens'i arıyor, 44
cüce prens en çok hangi yemekleri seviyor, 48
yatağın altında tanıdık biri var, 51
dost düşman belli oluyor, 55
cüce prens işe koşuluyor, 61
kolçe'yi yakından tanıyalım, 63
cüce prens tuzak kuruyor, 66
cüce prens'in en zor görevi, 69
ve diplomatlar yakalanıyor, 74

Cüce prens Tam olarak nerede doğdu?

Cüce Prens, deniz kıyısına yapılmış gösterişli bir sarayda doğdu. Ama bu göz alıcı saray pek görünmüyordu dışarıdan. Çünkü deniz kıyısı, gür bir ormanla kaplıydı. Ağaçlar gökyüzüne uzanıyor, tepedeki yapraklar bulutlara değiyordu. Bazen küçük, neşeli sincapların bu uzun boylu ağaçlara tırmanarak bulutlara karıştığı görülüyor; deniz, mavi pırıltılar çıkararak akıyordu. Gemiler geçiyor, teknelerin, vapurların, kayıkların dalgın yolcuları kıyıya bakarak ormanı izliyorlardı.

Sarayın huni şeklinde bir bacası vardı. Dikkatle bakıldığında ormanın içinde bu huni görülebilirdi.

İşte bu güzel ormanın içine saklanmış bulunan bu göz alıcı sarayda doğdu Cüce Prens.

Bahçeye kemerli bir kapıdan girilir, bahçıvan kulübesi, bekçi odası derken iri taşlarla döşenmiş yol gör-

kemli yeşim kapıya çıkardı. Duvarlar camdan yapılmış gibi parlardı çünkü ustalar taşları pırlanta tozuna batırmışlardı sarayı yaparken. Pencerelelerden ışık saçılırdı. Padişahın cariyeleriyle nedimeler, saraylı hanımlarla burnu havada askerler, nöbetçiler bu pencerelerden dışarıya kurumla bakarlardı. Sanki her biri bir padişah. Ne de olsa büyük hükümdarın, cihan padişahının, krallar kralının hizmetindeydiler. Böyle büyük, dünyaya korku salmış bir padişahın hizmetinde olacaksın da burnun havada olmayacak, görülmüş şey mi?

Padişah I. Hâşim, pek talihsiz bir adamdı. Kendinden başka erkek kardeşi olmadığı için yerini alacak bir erkek çocuk istiyordu; ama bu çocuk da bir türlü doğmuyordu. Defalarca evlenmişti. Bir sürü karısı, bu kadınlardan da sayısız kızı olmuştu. Ama imparatorluk yasalarına göre, kendisinden sonra tahta çıkacak evladının bir erkek olması gerekiyordu.

İşte bu durum, Cüce Prens doğuncaya kadar sürdü. Bir sabah padişaha müjdeyi verdiler. Hükümdarın en sevdiği vezir Kutalmış, huzura çıktı:

“Efendim, bir oğlunuz oldu,” dedi.

Padişah öyle sevindi ki yakınlarında bir yerde çil altın bulamadığı için elindeki ağır altın kupayı attı Kutalmış’ın kucağına, müjdelik olarak. Ne yazık ki kupa vezirin burnuna çarptı ve zavallı adam o günden sonra koku almadı.

cüce prens'in ilk günleri

Padişah kalkıp hemen doğum odasına gitti. Onu görünce kalabalık açıldı, herkes büyük hünkâra yol verdi. Hünkâr, yüzünde güller açmış karısını kucaklayıp tebrik etti ve elini sevecenlikle sıktı.

"Teşekkürler canım," dedi karısına.

Ne yazık ki genç karısının adını unutmuştu. Sonra hemen yanındaki ebeye döndü:

"Peki, oğlum nerede?" diye sordu.

"Burada," diyerek bir sepet gösterdiler ona.

Hünkâr sepete baktı ama sepet boştu. El büyüklüğünde bir pamuk döşekten başka bir şey yoktu beşikte. Hünkâr bu işe bir anlam veremedi.

"Hani, göremiyorum," dedi şaşkınlıkla.

"İşte burada efendimiz," dedi ebe sakin bir biçimde. Ama hünkâr, oğlunu yine göremedi. Bu nedenle çok kızdı.

“Siz benimle dalga mı geçiyorsunuz?” diye bağırdı, “Hemen oğlumu gösterin bana!”

O zaman herkes çok korktu. Ebe hemen sepetin başına geldi, işaret parmağını uzatarak beşikteki küçük, beyaz bir noktayı gösterdi:

“İşte, efendimiz, oğlunuz burada, biraz zayıf ama merak buyurmayın, sağlıklı,” dedi sesini titreterek.

“Zayıf mı?” dedi padişah müthiş bir üzüntüyle, “Zayıf mı? Bu, neredeyse yok!”

Sonra karısına döndü:

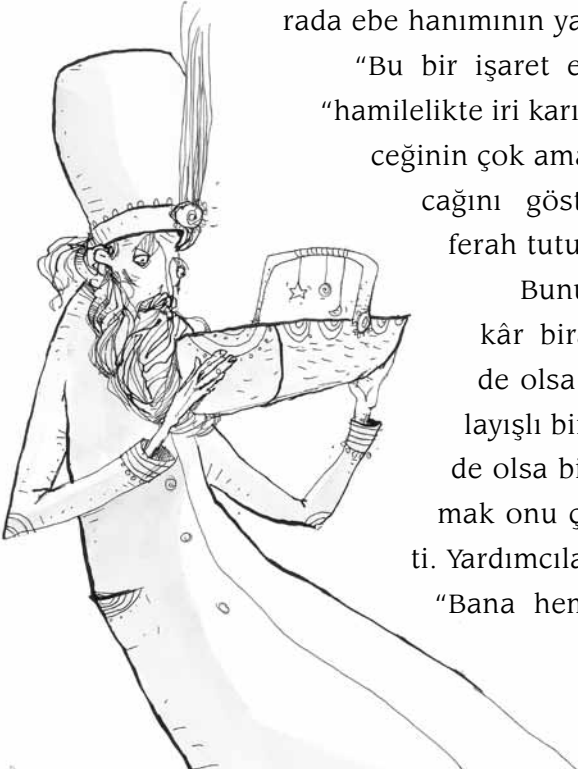
“Peki, senin o kocaman karnında dokuz aydır ne vardı be kadın?” dedi.

Kadın ağlamaya başladı. Tam bu sırada ebe hanımının yardımına yetişti:

“Bu bir işaret efendimiz,” dedi, “hamilelikte iri karın, çocuğun geleceğinin çok ama çok parlak olacağını gösterir, gönlünüzü ferah tutun.”

Bunu duyunca hünkâr biraz rahatladı. Ne de olsa çok yaşlı ve anlayışlı bir adamdı ve cüce de olsa bir oğul sahibi olmak onu çok mutlu etmişti. Yardımcılarına dönerek:

“Bana hemen bir büyüteç

bulun," dedi, "oğluma daha yakından bakmak istiyorum."

Saray doktoru Tacettin, hemen odasına koştu ve ilaçlar, cetveller, cam tüpler, kâğıt ve türlü kimyasal sıvılar arasından bir büyüteç bulup çıkardı, sonra bunu hünkâra götürdü. Hünkâr, büyüteci oğlunun üstüne tuttu. Böylece onu daha yakından gördü. Saçsız ama kaşları gür, kolları, bacakları ve pipisi uzun, hareketli, zıpkın gibi bir oğlandı bu. Doğar doğmaz ayakta durmaya başlamıştı. Hani boyuna uygun bir zırhı, bir de kılıcı olsa savaş meydanlarına gidecekti neredeyse.

Padişahın keyfi yerine geldi. Büyüteci sepetin içine bıraktı, sonra keyif içinde dönüp geldiği gibi gitti.

Tahtına oturur oturmaz oğluna bir isim düşünmeye başladı. Doğrusu, şimdiye kadar hiç düşünmemişti bunu çünkü artık ümidini bütünüyle yitirmişti. Vezirler, sadrazamlar, devletin ileri gelenleri yanında toplanmıştı.

"Hemen oğluma bir isim bulalım!" diye bağırды hünkâr. O böyle bağırınca herkes aklındaki ismi padişaha önermeye başladı. Sadrazam, önce boğazını temizledi (öğle yemeğinde bir kuzuyu tek başına yemişti) sonra bir yanardağ gibi kükreyerek yeni prens için düşündüğü ismi haykırdı:

"Aslaneddin!"

Birinci vezir atıldı:

“Cihan!”

İkinci vezir durur mu:

“Kaplan!”

Ama padişah bu isimlerden hiçbirine sıcak bakmadı. Nice düşündükten sonra ona Kılıç Bey adını uygun gördü. Oğlu küçük ve zayıftı ama büyüdüğünde bir kılıç gibi uzun ve keskin olacağı şimdiden belliydi. Herkes hünkârın bulduğu adı çok beğendi ve ayaklarını öperek ona hayranlıklarını gösterdiler.

Ertesi sabah hünkâr bir gürültüyle uyandı. Hemen kendisini giydirmelerini buyurdu hizmetçilerine. Sonra odasından çıktı ve:

“Neler oluyor?” diye bağırdı.

Gözyaşları içindeki bir nöbetçi:

“Efendimiz, felaket...” dedikten sonra bayıldı. Hünkâr korkuya kapıldı, hemen doğum odasına koştu ve sepetin içine baktı. Beyaz noktayı göremedi. Bir kez de büyüteçle baktı: Kılıç Bey yoktu yerinde!

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

YAŞ

9

10

11

faruk duman CÜCE PRENS

boğundan büyük işlere kalkışmak
tam cüce prens'in işi!

güzel bir ormanın içine saklanmış görkemli
sarayda bayram havası vardı. nihayet padişahın
kendisinden sonra tahta çıkacak bir erkek çocuğu
olmuştu. acaba bu çocuk padişahın hayalindeki
prens miydi yoksa bir hayal kırıklığı mı?

ISBN 978-975-07-1292-0

9 789750 712920